

CS

CS

CS

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 27.5.2010
KOM(2010) 255 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE

Srovnávací přehled státních podpor

Zpráva o nejnovějším vývoji v oblasti podpory finančního odvětví v souvislosti s krizí

- Aktualizace z jara 2010 –

OBSAH

1.	Úvod.....	4
1.1.	Reakce politiky Komise na finanční krizi.....	4
1.2.	Celkové objemy schválených opatření.....	6
2.	Záruky za dluhy bank.....	6
2.1	Míra využití ze strany bank.....	7
2.2	Vývoj v průběhu času a signály ukončení závislosti na podpoře.....	7
3.	Rekapitalizační opatření.....	8
4.	Znehodnocená aktiva	9
5.	Restrukturalizace.....	9
6.	Závěr	10
PŘÍLOHA 1 – Časový přehled provádění opatření v oblasti záruk a rekapitalizačních opatření		11
PŘÍLOHA 2 – Dynamika schválených opatření v oblasti záruk a rekapitalizačních opatření		12
PŘÍLOHA 3 – Opatření přijatá v souvislosti s finanční krizí podle jednotlivých nástrojů		13
PŘÍLOHA 4 – Další informace		14

1. Úvod

Aktuální srovnávací přehled státních podpor z jara 2010 poskytuje věcnou aktualizaci situace v oblasti podpory odvětví finančních služeb v souvislosti s krizí. Tato zpráva zahrnuje částky podpory schválené Komisí od října 2008 do 31. března 2010. Podává rovněž přehled o využívání záruk a rekapitalizačních opatření a o stavu s ohledem na případy znehodnocených aktiv a restrukturalizace.

1.1. Reakce politiky Komise na finanční krizi

S cílem pomoci členským státům při přijímání naléhavých opatření k udržení finanční stability a zaručení právní jistoty přijala Komise v období od října 2008 do července 2009 několik sdělení, která stanoví, jak uplatňovat pravidla státní podpory na státní opatření zaměřená na podporu bankovního sektoru v souvislosti s hospodářskou krizí. Hlavní zásadou těchto pokynů je zajistit, aby při mimořádných opatřeních přijatých z důvodu finanční stability byly zaručeny rovné podmínky mezi finančními institucemi, které obdrží státní podporu, a finančními institucemi, které podporu nezískají, jakož i mezi institucemi nacházejícími se v různých členských státech. První reakci Komise na zhoršující se finanční krizi představovalo sdělení o bankovníctví¹ ze dne 13. října 2008. Na základě zásad stávajících pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci² poskytuje sdělení o bankovníctví vodítko ohledně kritérií pro určení slučitelnosti opatření státní podpory pro finanční odvětví s požadavky čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU ve zvláštní situaci krize. Vztahuje se na oblasti, jako je podpora ve formě záruk, rekapitalizace a řízená likvidace finančních institucí, jakož i poskytování jiných forem pomoci v oblasti likvidity. Sdělení o bankovníctví poskytlo zejména podrobné pokyny k státním zárukám za závazky bank, které byly nejběžnější reakcí na krizi v první fázi, kdy bylo nutné obnovit trhy pro mezibankovní úvěry.

Postupující recese však zvýšila neklid na finančních trzích; dalším bezprostředním problémem bylo zajištění poskytování úvěrů reálné ekonomice, jelikož banky zahájily proces snižování zadluženosti, tj. snižování výše úvěrů v poměru k velikosti jejich kapitálu. To u mnoha bank vedlo k vyšší potřebě posílit kapitálovou základnu, a to rovněž v zájmu zachování úlohy těchto bank jakožto poskytovatele úvěrů ekonomice. Důležitým nástrojem, který členské státy používaly ke stabilizaci trhů, se tudíž stala rekapitalizace ze strany státu. V zájmu poskytnutí podrobných pokynů k posuzování opatření k rekapitalizaci bank v současných krizových podmínkách přijala Komise dne 8. prosince 2008 sdělení o rekapitalizaci³.

Tato sdělení poskytují zásadní vodítko, pokud jde o přijetí účinných opatření k stabilizaci finančních trhů, a jejich cílem je zajistit další poskytování úvěrů reálné ekonomice, aniž by došlo k nepatřičnému narušení hospodářské soutěže. Záchranné balíčky přijaté členskými státy od října 2008 ve skutečnosti zabránily zhroucení finančního systému, přičemž Komise zajišťovala koordinaci mezi členskými státy a nezbytnou soudržnost podmínek, za nichž mohou banky obdržet státní podporu.

¹ Použití pravidel pro poskytování státní podpory na opatření přijatá ve vztahu k finančním institucím v souvislosti se současnou globální finanční krizí, [Úř. věst. C 270, 25.10.2008, s. 8–14](#).

² Pokyny Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích, [Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2–17](#), jejichž platnost byla prodloužena v [Úř. věst. C 156, 9.7.2009, s. 3](#).

³ Sdělení Komise – Rekapitalizace finančních institucí během současné finanční krize: omezení podpory na nezbytné minimum a záruky proti neoprávněnému narušení hospodářské soutěže, [Úř. věst. C 10, 15.1.2009, s. 2–10](#).

Navzdory státním zárukám a rekapitalizacím však byla důvěra investorů i nadále křehká a pokračovalo snižování zadluženosti. V rostoucí míře panovala shoda, že je nutno se zabývat základními příčinami krize – znehodnocenými aktivy v rozvahách bank. Při řešení této záležitosti došlo k přesunu pozornosti ze záchranných opatření v prvních měsících krize na nezbytné kroky k obnovení finanční životaschopnosti celého odvětví. To znamená nutnost restrukturalizace mnoha institucí, která zahrnuje odstranění znehodnocených aktiv z rozvahy.

Ve svém sdělení o znehodnocených aktivech⁴ ze dne 25. února 2009 poskytla Komise pokyny k opatřením členských států na záchranu aktiv. Tyto pokyny vycházejí ze zásad transparentnosti a poskytování informací, přiměřeného sdílení nákladů státem a příjemcem a obezřetného oceňování aktiv na základě jejich reálné ekonomické hodnoty.

Mnoho institucí, jimž byla poskytnuta státní podpora, musí rovněž v zájmu obnovení dlouhodobé životaschopnosti bez státní podpory přehodnotit své obchodní modely. Sdělení Komise zaměřující se na záruky, rekapitalizaci a znehodnocená aktiva podrobně stanoví, kdy musí instituce předložit plán restrukturalizace. Některé aspekty restrukturalizace v současné finanční krizi objasňuje sdělení Komise o restrukturalizaci⁵ ze dne 22. července 2009. Toto sdělení poskytuje zejména podrobné pokyny týkající se způsobu, jakým se plány restrukturalizace musí zabývat dlouhodobou životaschopností, sdílením nákladů bankou, jejími akcionáři a státem a narušením hospodářské soutěže, jež bylo způsobeno podporou.

Ačkoliv je situace dosud nejistá, tržní podmínky se nyní, téměř dva roky od doby, kdy se začala krize projevovat, značně stabilizovaly. Vzhledem k známkám oživení na finančních trzích a v ekonomikách členských států obecně je nyní pozornost zaměřena na postupně se snižující závislost bank na státní podpoře. Takovéto ukončování opatření podpory musí být postupné, transparentní a koordinované napříč členskými státy, aby se zamezilo negativním vedlejším účinkům. Současně je nutno vzít v úvahu zvláštní situaci v jednotlivých členských státech. Dne 2. prosince 2009 se proto Rada pro hospodářské a finanční věci⁶ shodla na nutnosti navrhnout strategii pro ukončení opatření podpory, která by měla v zásadě začít ukončením systémů státních záruk s cílem podnit ukončení závislosti zdravých bank na státní podpoře a přimět ostatní banky, aby se zabývaly svými nedostatky. Dne 18. května 2010 Rada ECOFIN příznivě přijala předběžnou analýzu skutečného využití systémů záruk, kterou provedly útvary Komise, a uvítala úmysl Komise zavést konkrétní závazné podmínky s ohledem na obnovené poskytování záruk po 30. červnu. Jedná se například o přiměřené zvýšení poplatků za poskytnutí záruk na základě bonity bank a jejich schopnosti postupně přiblížit náklady na financování tržním podmínkám, jakož i o požadavek provést vyhodnocení životaschopnosti bank, které stále silně závisejí na státních zárukách⁷.

⁴ Sdělení Komise o nakládání se znehodnocenými aktivy v bankovním sektoru Společenství, [Úř. věst. C 72, 26.3.2009, s. 1–22](#).

⁵ Sdělení Komise o návratu k životaschopnosti a hodnocení restrukturalizačních opatření ve finančním sektoru v současné krizi podle pravidel pro státní podporu, [Úř. věst. C 195, 19.8.2009, s. 9–20](#).

⁶ Viz 2981. zasedání Rady pro hospodářské a finanční věci v Bruselu dne 2. prosince 2009, 16838/09 (tisková zpráva 352): http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ecofin/111706.pdf.

⁷ Viz 3015. zasedání Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci, Brusel 18. května 2010, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/114495.pdf, pracovní dokument GR pro hospodářskou soutěž – Uplatnění pravidel pro státní podpory na státní systémy záruk vztahující se na dluhy bank vzniklé po 30. červnu 2010, 30. dubna 2010 http://ec.europa.eu/competition/state_aid/studies_reports/phase_out_bank_guarantees.pdf.

1.2. Celkové objemy schválených opatření

V období mezi říjnem 2008 a 31. březnem 2010 přijala Komise na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU 161 rozhodnutí týkajících se finančního odvětví. Z těchto rozhodnutí bylo 78 rozhodnutí přijato v souvislosti s přibližně 40 finančními institucemi a 83 rozhodnutí v souvislosti s téměř 40 režimy.

Maximální objem opatření schválených Komisí, která zahrnují režimy a intervence *ad hoc* uskutečněné členskými státy v důsledku finanční krize, činí 4 131,1 miliard EUR. V následující tabulce je shrnuto rozdělení na režimy a případy *ad hoc*.

	Částka	% HDP EU-27 ⁸
Režimy schválené Komisí	3 181 miliard EUR	25 %
z toho systémy záruk	2 747 miliard EUR	22 %
z toho rekapitalizační opatření	338,2 miliardy EUR	2,7 %
z toho opatření na záchranu aktiv	54 miliard EUR	0,4 %
z toho opatření v oblasti likvidity jiná než systémy záruk	41,9 miliardy EUR	0,3 %
Intervence <i>ad hoc</i> ve prospěch jednotlivých finančních institucí	950,1 miliardy EUR	7,6 %

2. ZÁRUKY ZA DLUHY BANK

Sdělení o bankovníctví vyzdvihlo nebezpečí účinků státních záruk narušujících hospodářskou soutěž a zdůraznilo dočasnou povahu přípustnosti takovýchto opatření podpory.

Ukázalo se, že systémy záruk jsou vhodným a účinným nástrojem k řešení problémů s likviditou u bank, které se potýkají s důsledky systémové krize. Systémy záruk hrály důležitou úlohu při předcházení zhroucení finančního systému. Ačkoliv využívání záruk bylo i nadále velmi důležité v prvním pololetí roku 2009, poté se významně snižovalo. Již samotná dostupnost těchto systémů záruk byla pro trh uklidňujícím signálem, aniž by byly tyto systémy záruk od léta 2009 příliš využívány.

Obecně byly systémy záruk schváleny na období 6 měsíců s možností jejich prodloužení. Komise od podzimu 2008 schválila a následně prodloužila celkem 19 systémů záruk. Itálie, Francie a Spojené království se koncem roku 2009 resp. počátkem roku 2010 rozhodly ukončit své systémy záruk. Nizozemsko pozměnilo od 1. ledna cenové podmínky v rámci systému záruk s cílem podnítit finanční instituce, aby hledaly jiné způsoby financování. Nejpozději do dne 30. června 2010 schválila Komise 16 systémů, jež jsou zavedeny v současnosti. V koordinaci s členskými státy Komise nyní zvažuje podmínky, za nichž by bylo možno tyto systémy záruk po uplynutí stanovené lhůty prodloužit.

⁸ [HDP členských států v milionech EUR, 1992–2008.](#)

Přibližný objem záruk schválených Komisí v rámci systémů od podzimu 2008 do 31. března 2010 činí 2 747 miliard EUR. Kromě systémů záruk schválených Komisí poskytly některé členské státy záruky rovněž jednotlivým institucím jako opatření na záchranu s cílem udržet ve svých zemích finanční stabilitu. Do dne 31. března 2010 činily záruky *ad hoc* schválené Komisí celkem 402,8 miliardy EUR, z toho částka ve výši 240,8 miliardy EUR připadá na Belgie⁹, za níž následuje Francie (54,8 miliardy EUR), Spojené království (53,8 miliardy EUR) a Německo (47,8 miliardy EUR). Analýza nejnovějších emisí dluhopisů se státní zárukou podle kategorií ratingu emitentů dluhopisů dokládá, že od konce roku 2009 byly systémy záruk využívány téměř výhradně bankami s nižším ratingem (tj. A- či nižším) nebo bankami bez ratingu.

2.1 Míra využití ze strany bank

Míra využití záruk, tj. skutečné využití opatření v poměru k schválenému rozpočtu, činí 32 %, včetně jednotlivých opatření mimo systémy záruk. To představuje 993,6 miliardy EUR z celkových schválených záruk ve výši 3 150 miliard EUR.

Míra využití se mezi jednotlivými členskými státy velmi liší. Přesahuje 50 % v Portugalsku (51 %), Lucembursku (51 %) a na Kypru (73 %). Je nižší než 20 % ve Slovinsku (17 %), Švédsku (16 %), Belgii (13 % – pouze opatření *ad hoc*), Lotyšsku (12 %) nebo Řecku (7 %)¹⁰.

Míru využití však nelze považovat za platný ukazatel fungování systémů záruk. Vysoká míra využití v daném členském státě nutně nenaznačuje, zda je opatření přiměřené. Nízké míry využití v určitých členských státech jsou zapříčiněny částečně skutečností, že částky oznámené v rámci některých systémů záruk jsou vyšší než následné reálné potřeby, zatímco jednotlivé záruky jsou obvykle lépe přizpůsobeny skutečným potřebám příjemců.

Systém záruk může být mimoto účinný při obnovování finanční stability i v případě, že nedojde k jeho využití, jelikož je často součástí obecnější strategie členských států k ujištění finančních trhů tím, že stát oznámí svůj závazek podporovat banky. Finsko, Polsko a Slovensko mají například systémy záruk, které nebyly dosud využity.

2.2 Vývoj v průběhu času a signály ukončení závislosti na podpoře

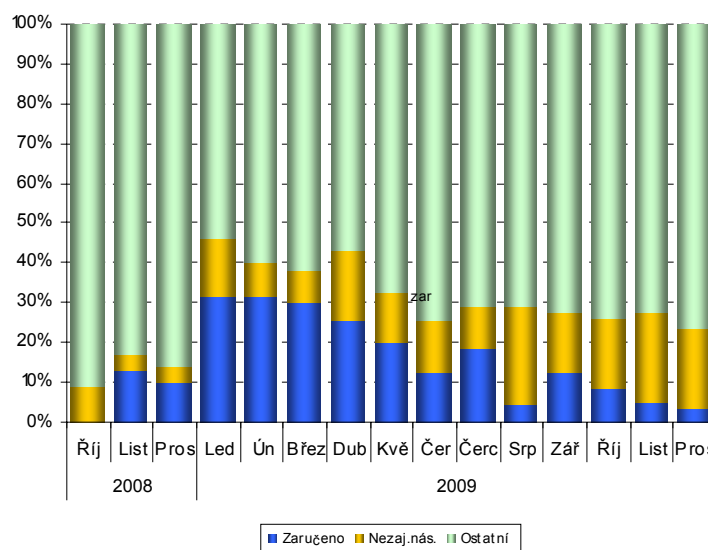
Jak bylo uvedeno výše, Francie, Itálie a Spojené království se již rozhodly neprodloužit platnost svých systémů záruk a Nizozemsko zpřísnilo cenové podmínky svého systému.

Využívání státních záruk bankami se každopádně od léta 2009 snižuje, a to jak z hlediska počtu vydaných záruk, tak i z hlediska jejich objemu. Z přezkoumání dluhopisů v eurech využívajících státních záruk, které byly vydány bankami EU, na obrázku č. 1 vyplývá, že velká část dluhopisů se státní zárukou byla vydána v prvním čtvrtletí roku 2009, kdy emise zaručených dluhopisů dosáhly měsíčně průměrně 30 % celkového financování bank. Celkové množství nově vydaných zaručených dluhopisů se od té doby až do prosince 2009 postupně snižovalo a v průměru dosáhlo 4 % celkového financování bank.

⁹ Belgie rozhodla, že nezavede systém záruk, nýbrž že bude zasahovat na základě individuálních rozhodnutí.

¹⁰ Uvedené míry využití se zaměřují výhradně na záruky poskytnuté s ohledem na nově vydané dluhové nástroje bank a neberou v potaz paušální záruky poskytnuté v některých členských státech s ohledem na závazky bank.

Obr. č. 1: Podíl zaručených dluhopisů v eurech na celkovém množství finančních prostředků bank v eurech (říjen 2008 – prosinec 2009)

Zdroj: útvary Komise
Nezaj. nástr: nezajištěné prioritní dluhové nástroje

3. REKAPITALIZAČNÍ OPATŘENÍ

Členské státy reagovaly urychleně na hrozby týkající se úrovně kapitalizace finančních institucí tím, že zavedly režimy rekapitalizace nebo poskytovaly státní podporu *ad hoc*. Celkový objem rekapitalizačních opatření (režimy i případy *ad hoc*) schválených do konce března 2010 činil 503,1 miliardy EUR, což odpovídá přibližně 4 % HDP EU, zatímco skutečně využitá částka představovala 241,6 miliardy EUR, tj. 2 % HDP EU-27. Průměrná celková míra využití rekapitalizačních opatření proto představuje přibližně 48 %.

Do dne 31. března 2010 činil celkový objem režimů rekapitalizace, které byly schváleny od podzimu 2008, celkem 338,2 miliardy EUR, přičemž ke konci roku 2009 tato částka činila 229 miliard EUR. Z této celkové částky ve výši 338,2 miliardy EUR, což představuje 2,7 % HDP EU-27, bylo skutečně využito přibližně 92,3 miliardy EUR. Schválená opatření *ad hoc* činila 164,9 miliardy EUR, přičemž využito bylo 149,2 miliardy EUR. Jak vyplývá z těchto údajů, u opatření *ad hoc* je míra využití podstatně vyšší (27 % u režimů a 90 % v případech *ad hoc*). Tato podstatně vyšší míra využití je zapříčiněna zejména skutečností, že opatření *ad hoc* byla navržena pro konkrétní finanční instituci a většinou musela být provedena neprodleně a v plné výši.

Pokud jde o režimy, od konce roku 2008 zavedlo režimy rekapitalizace 14 členských států. Osm z těchto členských států přijalo čisté režimy rekapitalizace, zatímco ostatní členské státy se rozhodly pro ucelené režimy zahrnující rovněž záruky nebo opatření týkající se likvidity. Pět z těchto 14 režimů již pozbylo platnosti.

Stejně jako v případě systémů záruk byla většina režimů rekapitalizace zavedena v období od konce roku 2008 do poloviny roku 2009. Od poloviny července 2009 do 31. března 2010 bylo Komisi oznámeno poměrně málo nových režimů. V tomto období Komise schválila 3 režimy rekapitalizace a jeden režim poskytující jak záruky, tak i rekapitalizaci. V témže období však

bylo prodlouženo 9 stávajících režimů. V prvním čtvrtletí roku 2010 byl schválen pouze jeden nový režim rekapitalizace a několik málo intervencí *ad hoc*. Režimy rekapitalizace dosud nezavedlo 13 členských států. Osm členských států nepřijalo vůbec žádná rekapitalizační opatření (režimy nebo intervence *ad hoc*).

4. ZNEHODNOCENÁ AKTIVA

Mnoho bank se muselo zabývat znehodnocenými aktivy, často ve spojení s jinými restrukturalizačními opatřeními. Do dne 31. března 2010 zavedlo opatření týkající se znehodnocených aktiv sedm členských států (Rakousko, Belgie, Francie, Německo, Irsko, Nizozemsko a Spojené království). Nominální částka celkových aktiv, jichž se týkala tato opatření na záchranu aktiv, dosáhla 376 miliard EUR¹¹. Schválená opatření na záchranu aktiv zahrnují jak režimy, tak i intervence *ad hoc*.

V relativním vyjádření činila opatření na záchranu aktiv schválená do dne 31. března 2010 v průměru 3 % HDP EU (v porovnání s 0,8 % v červenci 2009). Podstatné zvýšení tohoto podílu lze vysvětlit schválením významného režimu na záchranu aktiv v Irsku a individuálním případem restrukturalizace ve Spojeném království. Na tato dvě opatření připadá přibližně 80 % celkové částky schválených opatření na záchranu aktiv.

Od podzimu 2008 zavedly režimy na záchranu aktiv pouze Německo a Irsko. Pro německý režim nebyla přidělena žádná konkrétní částka a platnost tohoto režimu skončila koncem ledna 2010, aniž by byl tento režim využit. Celkový objem opatření na záchranu aktiv, která byla schválena v rámci irského režimu, činí 54 miliard EUR, tj. 29 % jeho HDP.

Od počátku finanční krize požádalo šest členských států (Rakousko, Belgie, Francie, Německo, Nizozemsko a Spojené království) o schválení jednotlivých případů záchrany aktiv, které nespadají do režimu. Celkový objem jednotlivých opatření na záchranu aktiv schválených do dne 31. března 2010 činil 322 miliard EUR, z toho 77 % poskytlo Spojené království a 10 % Německo. V relativním vyjádření představují schválená jednotlivá opatření na záchranu aktiv 14 % HDP Spojeného království, zatímco průměr u členských států, které přijaly opatření *ad hoc*, činí 2,6 %.

5. RESTRUKTURALIZACE

Obecně se ukázalo, že při zvládání krize jsou důležitým nástrojem dočasná opatření. V řadě případů však budou muset jednotlivé banky projít mnohem významnějšími strukturálními reformami. To je nezbytné k obnovení životaschopnosti jednotlivých bank, jakož i celého finančního odvětví v EU, k znovunastolení řádných rovných podmínek mezi institucemi a pro bezproblémové fungování vnitřního trhu.

Kritéria a okolnosti, od nichž se odvíjí povinnost předložit plán restrukturalizace

Kritéria a zvláštní okolnosti, od nichž se odvíjí povinnost předložit plán restrukturalizace, jsou vysvětleny ve sdělení o bankovníctví, ve sdělení o rekapitalizaci a ve sdělení o znehodnocených aktivech.

Odkazují zejména, nikoliv však výlučně, na situace, kdy stát poskytl bance v problémech prostředky na rekapitalizaci nebo kdy banka, které byla umožněna záchrana aktiv, již obdržela

¹¹ Zahrnutá nominální aktiva snižená o první ztrátu, kterou nese banka.

nějakou formu státní podpory, jež přispívá k pokrytí ztrát nebo zabránění jejich vzniku (kromě účasti v systému záruk) a jež celkově překračuje 2 % všech rizikově vážených aktiv banky. Stupeň restrukturalizace bude záviset na závažnosti problémů každé banky.

V souladu s těmito sděleními (zejména s bodem 40 sdělení o rekapitalizaci a přílohou V sdělení o znehodnocených aktivech) jsou členské státy oproti tomu v případě, že omezená částka podpory byla poskytnuta v zásadě zdravým bankám, povinny předkládat Komisi zprávu o využívání státních prostředků, jež zahrnuje všechny potřebné informace k posouzení životaschopnosti banky, použití získaného kapitálu a cesty ze závislosti na státní podpoře. Přezkum životaschopnosti by měl ukazovat rizikový profil a budoucí kapitálovou přiměřenost těchto bank a zhodnotit jejich obchodní plány.

Do dne 31. března 2010 se Komise zabývala téměř 40 případy restrukturalizace v 13 členských státech. Dva z těchto případů se týkají dvou různých členských států, jiný případ dokonce tří. Z těchto případů restrukturalizace bylo 13 případů ukončeno rozhodnutím Komise.

Komise neukládá na samém počátku žádná konkrétní restrukturalizační opatření ani neexistuje žádný zvláštní obchodní model, který by byl v zásadě odmítnut. Výchozím bodem analýzy je vždy plán restrukturalizace předložený členským státem. V tomto ohledu je první prioritou v případě restrukturalizace bank zajištění, aby banky mohly působit se ziskem bez státní podpory. Měřítko v podobě dlouhodobé životaschopnosti může u jednotlivých bank vyžadovat různá řešení, která sahají od omezené restrukturalizace bez odprodeje k řádné likvidaci subjektů, které nejsou životaschopné.

Každý plán restrukturalizace se musí přiměřeně zabývat opatřeními k omezení narušení hospodářské soutěže. S přihlédnutím k situaci na trhu v každém jednotlivém případě a rozsahu státní intervence mohou opatření k omezení narušení hospodářské soutěže zahrnovat odprodeje, dočasná omezení akvizic ze strany příjemců či jiné záruky týkající se chování.

Pokud byly ve všech případech restrukturalizace, jimiž se Komise zabývala, pečlivě uplatněny zásady uvedené ve sdělení o restrukturalizaci, přihlíželo se rovněž k zvláštnostem každého jednotlivého případu. Dosažení náležité rovnováhy mezi různými aspekty daného případu restrukturalizace vyžaduje důkladnou znalost skutkové podstaty a zvláštností každé banky. Zásady, jimiž se řídí přístup Komise, jsou však jasné a jsou důsledně uplatňovány ve všech případech.

6. ZÁVĚR

V reakci na krizi hraje politika hospodářské soutěže, a zejména jednotné a předvídatelné prosazování pravidel státní podpory, důležitou úlohu. Mimořádná opatření na záchranu přijatá na počátku krize se ukázala jako úspěšná, jelikož byla s to obnovit finanční stabilitu a podpořit hospodářské oživení. Jelikož se zdá, že se toto oživení (ačkoliv je dosud nejisté) prosazuje, je důležité pokračovat v potřebné restrukturalizaci bankovního sektoru, včetně odstranění znehodnocených aktiv z rozvahy a posílení schopnosti bank nést rizika, aby mohly banky plnit svou funkci subjektů poskytujících úvěry reálné ekonomice bez státní podpory. Jelikož se stejně tak stabilizuje hospodářské prostředí, je vhodné směřovat k transparentnímu a koordinovanému postupnému ukončování jednotlivých režimů podpory, počínaje státními zárukami, s cílem vytvořit podmínky pro postupný návrat k běžnému fungování trhu.

PŘÍLOHA 1 – Časový přehled provádění opatření v oblasti záruk a rekapitalizačních opatření

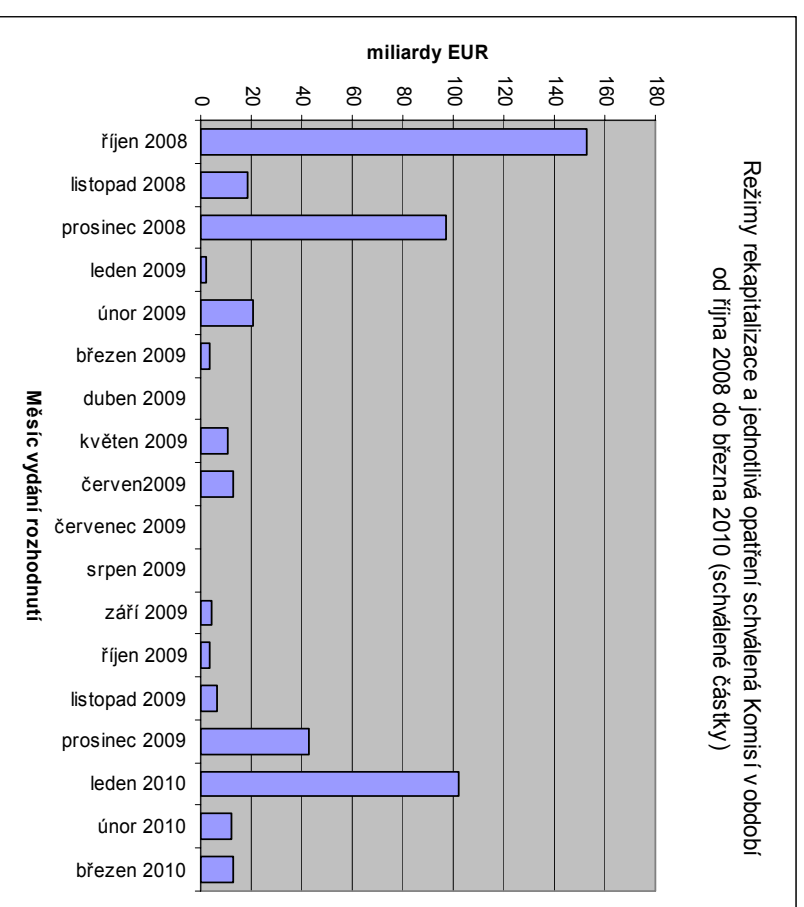
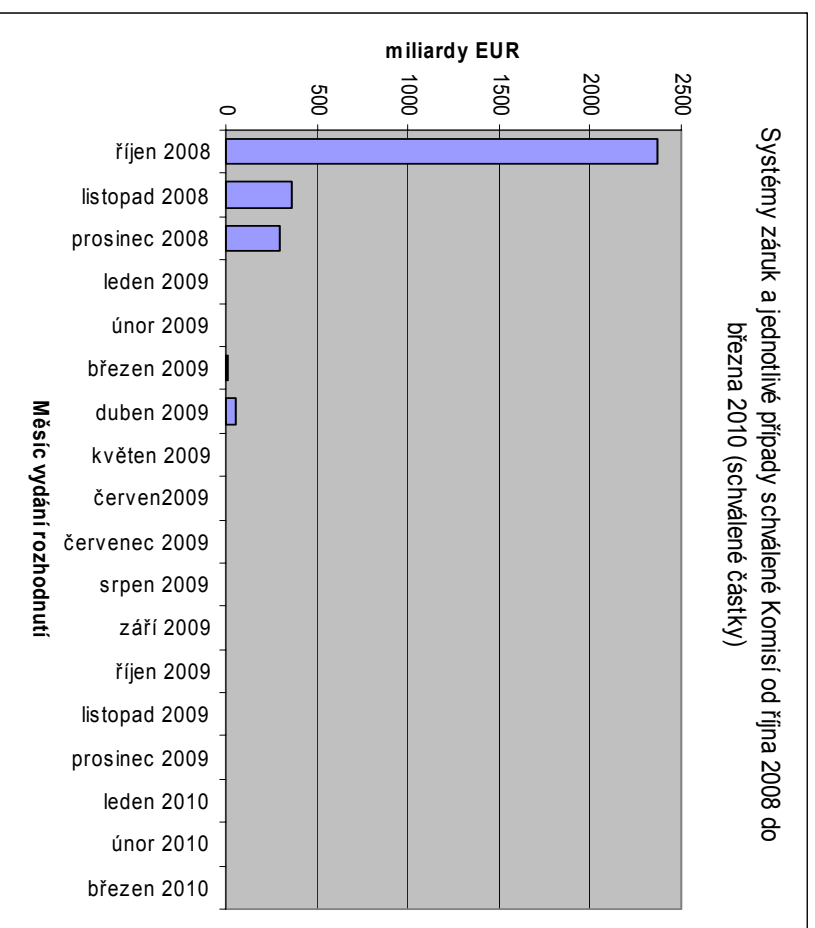
Tabulka 1 - Systémy záruk schválené Komisí od října 2008

	2008												2009												2010												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
Francie																																					
Itálie																																					
Spojené království																																					
Švédsko																																					
Kypr																																					
Irsko																																					
Německo																																					
Nizozemsko																																					
Portugalsko																																					
Dánsko																																					
Finsko																																					
Řecko																																					
Rakousko																																					
Slovinsko																																					
Lotyšsko																																					
Španělsko																																					
Maďarsko																																					
Polsko																																					
Slovensko																																					

Tabulka 2 - Režimy rekapitalizace schválené Komisí od října 2008

	2008												2009												2010												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
Francie																																					
Itálie																																					
Dánsko																																					
Spojené království																																					
Švédsko																																					
Německo																																					
Řecko																																					
Rakousko																																					
Maďarsko																																					
Portugalsko																																					
Slovensko																																					
Polsko																																					
Španělsko																																					
Finsko																																					

PŘÍLOHA 2 – Dynamika schválených opatření v oblasti záruk a rekapitalizačních opatření

PŘÍLOHA 3 – Opatření přijatá v souvislosti s finanční krizí podle jednotlivých nástrojů

Opatření přijatá v souvislosti s finanční krizí, která byla schválena do dne 31. března 2010 (schválené částky v miliardách EUR)

Členský stát	Systémy záruk	Režimy rekapitalizace	Režimy opatření týkajících se likvidity	Režimy opatření na záchranu aktiv	Jednotlivé případy
Belgie					274,5
Dánsko	580*	13,4			6,3
Německo	400	80		x	107,6
Irsko	376			54	25,6
Řecko	15	5	8		
Španělsko	200	99	30		
Francie	265	23,95			62,2
Itálie	nepoužitelné	20			
Kypr	3				
Lotyšsko	4,27				3,3
Lucembursko					7,32
Maďarsko	5,35	1,07	3,87	0,04	
Nizozemsko	200				56,2
Rakousko	75	15		x	0,5
Polsko	4,62	4,62			
Portugalsko	16	4			0,5
Slovensko	2,8	0,66			
Slovinsko	12		x		
Finsko	50	4			nepoužitelné
Švédsko	156	4,71			0,5
Spojené království	381,87	62,79			405,6
EU-27 celkem**	2746,9	338,2	41,9	54,0	950,1

Zdroj: GŘ pro hospodářskou soutěž.

* Vysoké částky schválených záruk v Dánsku a Finsku jsou zapříčiněny paušálními zárukami za závazky bank. Pokud jde o schválenou částku irského systému záruk; zdroj údajů: zpráva Rady ze dne 9.6.2009.

** Některé součty zahrnují odhady a přibližné hodnoty.

PŘÍLOHA 4 – Další informace

Další údaje, statistiky a ukazatele, předchozí srovnávací přehledy státních podpor, které jsou k dispozici na internetu

Pokud jde o podrobnější informace o vývoji politiky v oblasti státních podpor, fakta a číselné údaje, viz srovnávací přehled státních podpor, který GŘ pro hospodářskou soutěž zveřejňuje dvakrát ročně, a to na jaře a na podzim, na adrese

http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/studies_reports/studies_reports.cfm

Případy státní podpory (registr státních podpor)

Registr státních podpor zřízený Komisí poskytuje podrobné informace o veškerých státních podporách, jež byly předmětem konečného rozhodnutí Komise ode dne 1. ledna 2000, jakož i o opatřeních, na něž se vztahuje bloková výjimka a která byla oznámena členskými státy. Tento registr je denně aktualizován, a tudíž zajišťuje, aby měla veřejnost včas přístup k nejnovějším rozhodnutím o státní podpoře.

http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/register/

Výroční zpráva o politice hospodářské soutěže

Komise zveřejňuje každoročně zprávu o politice hospodářské soutěže, která shrnuje nejdůležitější politický a právní vývoj, jakož i nejnovější judikaturu.

http://ec.europa.eu/comm/competition/annual_reports/

Informační bulletin o politice hospodářské soutěže (Competition Policy Newsletter)

Informační bulletin o politice hospodářské soutěže, který GŘ pro hospodářskou soutěž zveřejňuje třikrát ročně, obsahuje řadu článků týkajících se zvláštního legislativního vývoje a zajímavé judikatury. <http://ec.europa.eu/comm/competition/publications/cpn/>

State aid Weekly e-News (elektronický týdeník věnovaný státním podporám)

Elektronický týdeník State aid Weekly e-News, který byl spuštěn v roce 2006, je zasílán zdarma více než 3500 odběratelům. Tento elektronický týdeník uvádí činnosti Komise v oblasti státních podpor, včetně nejnovějšího legislativního vývoje, rozhodnutí Komise, novinky, nadcházející události, zprávy a studie.

http://ec.europa.eu/competition/state_aid/newsletter/index.html

Srovnávací přehled státních podpor ESVO

Kontrolní úřad ESVO zveřejňuje každoroční srovnávací přehled o výši státních podpor poskytnutých na Islandu, v Lichtenštejnsku a Norsku.

<http://www.eftasurv.int/information/pressreleases/2008pr/dbaFile14074.html>